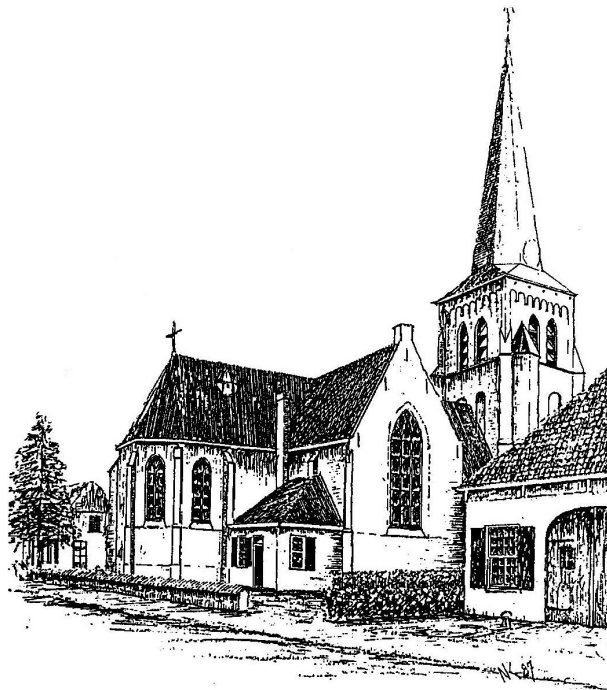

**TWEE EN DERTIGSTE
ZONDAG D.H.J.**

Wijsheid is een gave
die zich aan mensen onderweg laat zien
en bij elke keuze die zij doen aandient.
(Wijsheid 6)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Wees hier aanwezig
H. Oosterhuis/A. Oomen*

WELKOM.

*Ergens weet van hebben
is zoveel anders
dan iets weten.*

*Kennis hebben mét
is zoveel anders
dan kennis nemen ván.*

*Boerenverstand en timmermansoog
bezorgen geen academische titel,
maar een hooggeleerde
kan best niet wijs zijn
en een wijze mens
hoeft niet hooggeleerd te zijn.*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Wees hier aanwezig; Ant. + Refr.

SCHULD BEKENNEN.

(naar Franciscus)

V.: Maak mij, Heer
tot een werktuig van vrede
en laat me

waar haat is liefde zaaien
waar onrecht heerst recht
waar twijfels zijn geloof;

waar wanhoop vertrouwen
waar duisternis licht
waar droefenis vreugde.

Laat me eerder troosten
dan troost zoeken,
eerder begrip tonen
dan begrip vragen,

eerder liefhebben
dan geliefd willen zijn.

Want wie geeft, ontvangt;
wie vergeeft, wordt vergeven.

BEZINNING.

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.**

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

*Wijsheid zetelt
meer in het hart
dan in het hoofd.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.**

*Tot tien of meer tellen
kan soms van een driftkop
een wijs mens maken.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.**

*Wijsheid kan zich
in vele gestalten openbaren;
maar nooit als betweter of wijsneus.*

A.: **DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.
KOME WAT KOMT.**

GEBED.

Hoe zal het zijn als wij
elkaar zien staan en samen gaan;
in de ander onszelf ontmoeten ?

Hoe zal het zijn als wij
opgaan in wat groeit en bloeit;
in bloem en blad onszelf herkennen ?

Hoe zal het zijn als wij
in kinderogen de hemel zien;
in ieder van ons een wonder ?

God en Goed, dat zal
Uw vrede, liefde zijn.

AMEN

Kort orgel

EERSTE LEZING.

Wijsheid 6,12-16

Wijsheid verwelkt niet en straalt uit. Wie het echt willen, zien haar en wie zoeken, vinden haar, - het verlangen naar wijsheid wordt uit wijsheid geboren. Wie er iets voor over heeft hoeft zich niet uit te sloven, maar vindt haar in alle rust. Met de wijsheid bezig zijn getuigt van inzicht; en wie om haar wakker ligt hoeft niet lang om haar te tobben. Want de wijsheid komt zelf en trekt in bij wie voor haar open staat. Zij is een gave die zich op 's mensen wegen laat zien en zich bij elke keuze die zij doen presenteert.

Lied.

*Komen ooit voeten; 2c.
H. Oosterhuis/Han Paus*

HET EVANGELIE.

Matteüs 25,1-13

In die tijd vertelde Jezus deze gelijkenis.

‘Het is met het Rijk der hemelen als met tien meisjes die met hun lampen de bruidegom tegemoet gingen.

Vijf van hen waren dom, de andere vijf wijs.

De dommen namen wel hun lampen mee, maar geen olie; de verstandigen namen behalve hun lampen ook kruiken olie mee. Toen nu de bruidegom op zich liet wachten, dommelden zij allen in en sliepen.

Midden in de nacht klonk er geroep: De bruidegom ! Ga hem tegemoet ! Meteen waren de meisjes wakker en maakten hun lampen in orde. De dommen zeiden tegen de verstandigen: Geeft ons wat olie, want onze lampen gaan uit. Maar de verstandigen antwoordden: Nee, dadelijk is er niet genoeg olie voor ons en jullie samen ! Ga liever naar de verkopers en haal wat voor jezelf.

Maar terwijl zij daarheen onderweg waren kwam de bruidegom. Die er klaar voor waren, gingen met hem binnen bruiloft vieren; en de deur ging op slot.

Later kwamen ook de andere meisjes en zeiden: Heer, heer, doe open ! Maar die antwoordde: Werkelijk waar, ik ken jullie niet.

Weest dus waakzaam, want gij kent dag noch uur.’

Lied.

Komen ooit voeten; 1c.

MEDITATIE.

‘Jopie, schiet eens op ! Naar de kerk !’

Waarom moet ik eigenlijk naar de kerk, denkt Jopie.

Hij heeft vriendjes die ook wel eens gaan, maar de meesten hoeven niet.

‘Waarom naar de kerk ?’ Vraagt hij moeder.

Ze kijkt Jopie aan, weet niet goed wat te zeggen:

‘Nou . . . eh . . . gewoon. Het is toch best leuk ?’

Dat is ‘m niet, denkt Jopie bij zichzelf.

Soms is het leuk in de kerk; soms is het er saai.

Er zijn liedjes die hij graag zingt, maar er zijn er ook, waar hij helemaal niets aan vindt.

Moet hij de kerk nou leuk of stom vinden ?

Hij wil weten waarom mensen naar de kerk gaan.

Hij vraagt het aan de meester op school en die zegt:

‘Ik weet het niet zeker, maar ik denk dat mensen naar de kerk gaan, om iets te horen wat ze op school niet te horen krijgen.’

Hij vraagt het de oppas en die zegt: ‘De mensen geloven, dat er iemand is die zorgt voor groot en klein, ziek en gezond.’

Hij vraagt het de kruidenier en die zegt: ‘Omdat in het leven niet alles te koop is.’

Hij vraagt het zijn trainer, die transpirerend zegt: ‘Je kunt in het leven niet altijd winnen; verliezen hoort er ook bij en dat is een hele kunst, die zul je ergens moeten leren.’

Jopie vraagt het aan zijn wijze opa en die zegt:

‘Mensen gaan naar de kerk, omdat zij niet alles weten, niet alles kunnen en hoeven te weten.’

Jopie duizelt van al die verschillende antwoorden en besluit maar niet meer verder te vragen.

Weten de mensen gewoon niet waarom ze naar de kerk gaan, - maakt het niet zoveel uit waarom; of kunnen ze het niet onder woorden brengen ?

Wie er oor en oog voor heeft moet het opvallen, dat religie 'in' is, dat God weer mag, maar tegelijk dat mensen tegenwoordig hun geloof niet meer uitspreken in de vorm van catechismusantwoorden.

Geen stellig uitgesproken visie of overtuiging maar een voorzichtig vermoeden en vertrouwen dat er 'iets', 'iemand', - dat er 'méér' is.

Dat iets en die iemand worden eerder in stilte beleefd dan met grote woorden naam gegeven.

Er klinken in onze tijd ook heel andere geluiden.

De Dichter des Vaderlands zei het onlangs zo:

'Ik volg mijn eigen geweten, daar heb ik geen geloof voor nodig. Natuurlijk, als je radeloos, doodziek en ongelukkig bent, is het prettig om God te kennen. Een ongelovige moet het allemaal zelf oplossen. (. . .) Dat is ook meteen mijn aanklacht tegen het geloof: je kunt de ongelijke verdeling in de wereld en het uitblijven van Gods ingrijpen niet verdedigen door te zeggen dat het straks, in de hemel, allemaal wel goed zal komen. Als God bestond, had Hij allang een keer ingegrepen.'

(Trouw, 22 oktober 2005)

Bij mensen die zich niet christelijk, niet gelovig en zeker niet kerkelijk willen noemen, tref je vaak een opvallend traditioneel godsbeeld aan - het beeld van een God die vanuit een verre hemel naar eigen willekeur ingrijpt of juist niet, een God waarin vele gelovigen en kerkelijk betrokken mensen overigens ook niet geloven.

Bij velen is de geloofsontwikkeling gestagneerd.

Het godsbeeld van hun kinderjaren, gevormd in een andere tijd, hebben zij - terecht - vaarwel gezegd, maar tegelijkertijd blijken ze dit beeld nog altijd als een last met zich mee te dragen.

Ze zijn er niet van losgekomen en het heeft zich niet ontwikkeld tot een rijker beeld van God.

De ideeën die de Dichter des Vaderlands onlangs spuide, lijken een herhaling van wat honderdvijftig jaar geleden als een communistische stelregel gold, maar nu volkomen achterhaald is:

Godsdienst is opium - zoethouder - van het volk.

Jezus van Nazaret geloofde in de komst van het Rijk Gods en getuigde hier overtuigend van.

Sommige christenen, onder wie de fanatieke Paulus, vertaalden dit geloof in Jezus' heengaan al gauw in: Jezus zal spoedig wederkomen.

Maar dit idee leidde al even rap tot vergaande wantoestanden: er waren christenen die gingen zitten wachten en verder niets meer uitvoerden.

Tegen het einde van het evangelie van Matteüs staan drie verhalen die hiertegen ageren.

Één over de talenten die je moet gebruiken, -
één over het eindoordeel dat eindigt met:
'Wat je voor de minsten der mijnen hebt gedaan,
heb je voor Mij gedaan' - en het verhaal over vijf
wijze en de vijf dwaze meisjes met hun lamp.
Het geloof in de spoedige terugkeer van Jezus op
aarde is blijkbaar ook doorgedrongen tot
de 'parochie' van Matteüs, maar die waarschuwt
onmiddellijk voor de gevaren van deze gedachte:
'werk met je talenten', 'kom op voor die dorst en
honger lijden', 'hou je lamp brandend'.
-Maarten Luther was een boompje aan het planten,
toen hem gevraagd werd wat hij zou doen
als hij wist dat morgen de wereld verging.
Hij zei: 'Dan nog zou ik dit boompje planten.'
- De verwachting van de spoedige wederkomst van
Jezus is een geloofs-idee dat bij de eerste christenen
opkwam en ook weer snel wegebde.
Mensen zoeken, telkens weer, beelden en woorden
voor wat hen ten diepste bezielt.

Onze tijd wordt gevoelig voor een min of meer
anonieme, woordeloze religiositeit - een besef van
eenheid en verbondenheid, waarvan we aanvoelen
dat het de basis is van alle godsdiensten
hoe verschillend die wereldwijd ook zijn.

*In Gods naam geen verwijten,
niet spreken over 'wij' en 'zij' -
naast elkaar onderweg: de ander nabij
in Gods naam.*

*In Gods naam niet geoordeeld,
de goeden hier, de kwaden daar -
hoe gevaren, geaard: de ander aanvaard
in Gods naam.*

*In Gods naam niet verzaken,
aan bruggen naar elkaar gebouwd -
alle handen ineen: de ander vertrouwd
in Gods naam.*

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *Die ons schiep
Sytze de Vries/Willem Vogel*

ONDERBREKING. *Brood en beker
orgelspel, collecte*

BROOD EN BEKER.

*Wijk niet uit ons leven;
zij gezien in alles en allen.*

*Laat ons niet kortzichtig
hooghartig aan U voorbijgaan.*

*Wees in ons
als het desem in het brood
de gloed in de wijn;
het hart van ons leven.*

Lied.

*Zacht is de waterkant; 1c
Ida Gerhardt/Willem Vogel*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die
ziek en ongerust zijn;
en wie waant zich onkwetsbaar ?*

*Bid voor die
tijd, zorg en aandacht geven;
en wie wordt niet gevraagd ?*

*Bid voor die ons
van nabij zijn voorgegaan;
en wie van ons mist niemand ?*

Met eerbied noemen wij:

*Denk aan allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder natuur- en oorlogsgeweld,
omkomen van honger en kou,
sterven aan een slopende ziekte.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Lied.

Zacht is de waterkant; 1c

GEBED AAN TAFEL.

Soms wanneer ik loop
met een hoofd vol beslommeringen
een schoot zorgen en benen zwaar -

soms wanneer ik zie hoe
niets gespaard, niets ontzien wordt,
hoe al het wuivende groen
dor en uitgeleefd verwaait naar nergens -

soms wanneer ik hoor
hoe het mensen vergaat,
de een met alles, de ander
met niets wordt gezegend;
hoe wie goed doen pijn moeten lijden
en het kwaad de wind mee heeft -

soms wanneer ik denk dat
recht niet te halen
trouw niet te harden
liefde niet te doen is, -

soms wanneer ik geloven moet
dat dood wel, maar Gij
Gij God niet bestaat -

dan roept alles in me om een mens,
een mens zoals Hij: Jezus van Nazaret,
U een zoon ons een naaste geworden, -

die deed wat Hij kon
voor mismoedige zieken,
voor blinden en doven,
voor mensen niet in tel,
gemeden, overschreeuwd, -

die U hoorde en zag in lied en kleur
van vrije vogels, lieve bloemen;
in kinderogen Uw hemel, -

Toen Hij ging sterven
brood heeft gedeeld,
zijn beker doorgegeven;
een nieuw begin gemaakt
tegen dood en alles in, -

die heeft geleefd
alsof het kwaad een boze droom
en goed doen regel is, -

die zich tenslotte aan U, zijn Vader,
kon overgegeven en
niet in het graf zijn einde,
maar in U zijn voltooiing vond, -

die om in pijn uw liefde,
in vreugde uw genade
te zoeken, te zien, -

die ons leerde bidden:

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Lied.

*Wie luistert naar; 1c.
Coert Poort/Willem Vogel*

*Wijze mensen, milde mensen,
blij met wie ze zijn, wat ze hebben.
Ze hangen niet aan geld en goed;
storen zich niet aan
het meer en beter van een ander.
Wijze mensen, milde mensen.
Moge ze ons gegeven zijn.*

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

*Wijze mensen, rustige mensen.
Ze beleven diep en haasten niet,
nemen tijd om te luisteren en
spreken hartelijk zonder ophef.
Wijze mensen, rustige mensen.
Mogen ze gehoor vinden.*

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

*Wijze mensen, zalige mensen.
Ze treuren om het kwaad
maar verwijten niet,
kunnen veel verduren,
leed en dood aanvaarden.
Wijze mensen, zalige mensen.
Mogen ze begrepen worden.*

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

ZEGENWENS.

Wees in godsnaam
een zegen voor elkaar:
menselijk en nabij.
En laat alle leven
gezegend zijn in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest

AMEN.

ORGELSPEL